

“Jurgen’s Whiskyhuis, thuis bij een liefhebber!”

DOOR: REINDER CARTON, WWW.SINGLEMALTCLUB.NL

We schrijven zaterdag 8 maart 2008. Om 07.00 uur opgestaan, gedouched, snel nog een broek gestreken... hup in de Fabia en mijn vader ophalen in Austerlitz. Broodjes en koffie aan boord en samen op weg naar Zottegem in België voor, u raadt het al: Whisky! Via internet kwam ik in contact met Jurgen’s whiskyhuis...

In Zottegem. Ik dacht zelf nog even... da’s toch een flink stuk rijden voor whiskies. In eerste instantie wilde ik naar Duitsland. De prijzen zouden daar nog concurrerder zijn dan in België en Luxemburg. Een avondje internetten gaf daar echter geen blijk van. België is verreweg goedkoper. Nou ja, als je de juiste adressen weet te vinden natuurlijk. Het bezoek aan Jurgen was, naast de goede prijzen... - want laten we eerlijk zijn, een Glenfiddich Caoran Reserve voor 29,- scheelt zeker 14 euro met Nederland, in ‘t voordeel van België... vooral gebaseerd op het assortiment. Bottelingen waarvan ik als vrij goed geïnformeerd whisky liefhebber niets vanaf wist... die had Jurgen dus online staan.

Na 2,5 uur heerlijk rijden met de Fabia kwamen we in Zottegem aan. Alsof we in een niemandsland waren... de TomTom, we noemen haar Nessie, gaf aan dat we onze bestemming hadden bereikt. Daar stonden we in een straatje met boerderijen en weiland en typisch Belgische huizen. Een grote massieve witte houten deur en links daarvan een raam... Een raam zoals een kind dat staat te dromen bij de etalage van een snoepwinkel. Maar hier zagen we geen snoep... we zagen enkel whisky... Zoetigheden voor liefhebbers wel te verstaan! Uitnodigend opende Jurgen zelf de deur en zo stonden we rond 11.00 uur in zijn huiskamer, want winkel kon je het noemen... daar was het hier “veel te gezellig” voor. Ik schatte de ruimte zelf zo’n vier bij twee en een halve meter. Ieder hoekje was volgepropt met whisky. Van de Single Malts tot blends, tot vatted malts tot al het moois uit Amerika, Canada en Japan... Jurgen had zoals eerder gezegd “een zeldzaam prachtig assortiment”. Een beetje verlegen weggestopt stonden achter de voordeur onder een tafeltje “alle”

Flora en Fauna bottelingen van Diageo... Wauw! Daar kan geen enkele slijterij in Nederland aan tippen. De prijzen per fles, goedkoper dan in Nederland... zoals we al verwacht hadden. Maar we kwamen niet

voor de prijzen... we kwamen voor Jurgen’s assortiment! Ik heb nog nooit zoveel verschillende Islay Single Malts zich bij elkaar zien opwarmen op een schap... Port Ellen, Ardbeg, Laphroaig, Caol Ila, Lagavulin, allen vertegenwoordigd! Zelfs een deksels witte Port Charlotte (PC6) probeerde een goed gesprek met ons aan te knopen... wat resulteerde in niets minder dan een adoptie... Daarover méér op onze website. Ook van de Finlaggan Single Malt had Jurgen “alle” versies in huis. Mijn vader beloofde een Finlaggan Cask Strength een goed nieuw dak boven zijn hoofd. Zelf was ik gekomen voor de, in Nederland “nergens” te verkrijgen en in Schotland vrijwel uitverkochte, Isle of Jura 1999 Heavely Peated. Helaas... deze was niet meer op de planken te vinden... maar kon binnen een week leverbaar zijn... Binnen een week? Geweldig!

De keus viel vervolgens op de Superstition van Jura. Een Single Malt blend... Dus een mix van alleen maar Jura’s tussen de

10 en 18 jaar oud, vooral meer oudere dan jongere whiskies. Een score van 80 door weilen whisky connoisseur ‘Michael Jackson’, de hoogste score die een Jura ooit van hem kreeg! de titel Superstition slaat op het bijgeloof van de eilandbewoners... dat ze bijvoorbeeld alleen maar turf mogen steken voor de maand mei en niet omdat anders de goden in staking gaan!

Wat heerlijk is het opeens om redacteur te zijn van dit magazine want voor mij staat de Jura in een tulpglas te genieten van haar nieuwe omgeving. In onze volgende uitgave meer over Jura...

Terugkijkend op deze dag kan ik alleen maar zeggen “Wauw!” Een dag voor echte liefhebbers onder elkaar. Ik hoop dat Jurgen nu samen met zijn partner geniet van een goede whisky uit ‘t eigen whisky-

huis. Ik zie het al helemaal voor me! Zijn partner is moe en sluit het huis af voor het slapen gaan. Jurgen loopt nog even een deur verder en kijkt in de donkere ruimte die zijn “whiskyhuis” vormt. Al zijn bijzondere flessen knikken hem goedenacht en Jurgen zucht en denkt... “Wat een heerlijk leven heb ik toch!” Bedachtzaam gunt hij iedere fles in zijn verzameling een liefdevolle blik en sluit de deur voor vandaag. Morgen weer een dag voor “echte whisky liefhebbers!”

Twee weken later:

Na divers mailcontact besloot Jurgen een nieuwe huisstijl en advertentie (staat in whisky passion!) door mij te laten ontwerpen. Hieronder het nieuwe beeldmerk:

JUJ
Jurgen’s Whiskyhuis